

Má práce je mi koníčkem, říká Petra Kurschová

Petro, čemu se aktuálně věnujete? Můžeme se těšit na vaši novou kolekci nebo se realizujete spíše v zakázkové výrobě?

Profesně se věnuji obecně designu. Je to nádherná práce pro každého kreativce, ale aby se člověk uživil, musí být současně ekonomem, psychologem a ideálně grafikem. Pracuji na několika zakázkách najednou. Ať to jsou modelové oděvy, designování komerčních i nekomerčních prostor, nebo třeba logo pro

novou katedru University Karlovy. Kolekce nedělám nikdy, a to ze dvou důvodů. Na popularitě získává odklon od uniformního oblečení a lidé stále častěji vyhledávají originální autentickou módu, ideálně s možností podpořit regionální firmu. Příprava kolekce by tedy byla krokem zpět. A za druhé jsou to vyhozené finanční prostředky, které mohu využít v rozvoji firmy efektivněji. Další

pokračování na straně 2

Gabriela Chovítová: Myslím, že svět je nám zrcadlem

Mezi zajímavé kulturní osobnosti, žijící na Strakonicku bezesporu patří i Gabriela Chovítová.

Je vystudovanou grafičkou a výtvarnicí. Milá tvůrkyně žije na okraji strakonického kraje, téměř na samotě u malé obce Míreč, na Blatensku. Podle jejích slov má ráda lidi a tepající život města, přesto se ráda vrací do přírody. „Miluji,

když ráno vstanu a mohu se jen tak projít, cítit ranní rosu na nohou,“ říká

mladá výtvarnice Gabriela Chovítová.

Nechává se inspirovat převážně renesančním malířstvím. „Mám moc ráda renesanci a baroko. V renesanční době byl velký posun ve vědě a technice. Člověk se celkově rozvíjel. Také se začala v malířství užívat perspektiva,“ sděluje malířka. Vnitřně trochu tíhne i k baroku. Pro jeho snahu ohromit člověka, monumentalitou a velkolepostí.

Maluje obrazy akrylovými barvami

na plátno. Nevyhýbá se ani klasické kresbě tužkou. „Nejraději mám obraz Madony s dítětem. „Znám jej z mého dětství. Visel nad mou postelí u mé prababičky.

Chtěla jsem ho zkusit namalovat. Povedl se. Teď visí na zdi u mne doma v kuchyni. Nedám ho,“ prozrazuje se smíchem Gabriela Chovítová.

Tvůrkyně nezapře ani vlastní tvorbu. Miluje nebe, vesmír a dálky. „To mne inspirovalo při tvorbě série obrazů

pokračování na straně 4

**OKNA
DVEŘE**

žaluzie, parapety,
sítě proti hmyzu,
**SERVIS A OPRAVY
OKEN A DVEŘÍ**
728 431 340
liskovec@centrum.cz

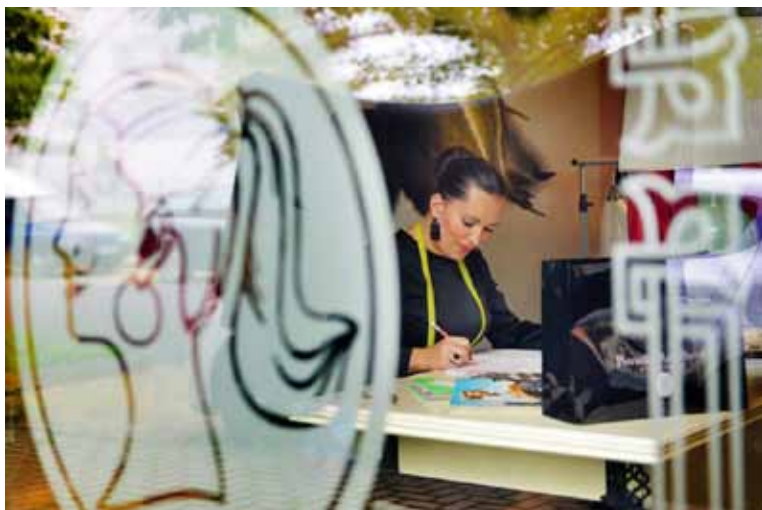
**OUŘEDNÍK
CENTRUM DVEŘÍ
& PODLAH**

Velkoobchod - Maloobchod

Strakonice, ul. Písecká
(výpadovka na Prahu - budova Garantstav)
tel.: 777 594 930, vzorkovna: 739 657 450
e-mail: info@dverepodlahy.com, www.dverepodlahy.com

DVEŘE | PODLAHY | TERASY | SCHODY | NEREZOVÉ ZÁBRADLÍ | OBKLADOVÉ PANELY

Má práce je mi koníčkem, říká Petra Kurschová

pokračování z titulní strany

mou velkou aktivitou a láskou jsou přednášky a besedy v oblasti odívání a také etikety.

A obligátní otázka pro umělce. Kde berete inspiraci?

Velmi miluji umění a dějiny - to je pro mne jedna část inspirace.

Moje klientela začíná za Vimperkem a končí u Mělníka. Strakonice tvoří zhruba 40% mých zakázek. Ale je skvělé, že se každým rokem toto číslo zvyšuje a místní krásné dámy chodí více a více s potřebou si nechat ušít na sebe kousek, který není kompromisem jako u konfekcí. Chtějí model, který

Tou druhou je dnešní moderní doba a tendence jejího směřování. To znamená, že беру to krásné a mnohdy osvědčené z minulosti a kombinuji materiály a pojetí tak, aby model vypadal současně a splňoval nároky dnešních klientů a jejich životního stylu. Miluji symboliku, rafinovanost, propracovanost, praktičnost a estetiku. To vše se s každou mou klientkou, či klientem snažíme najít společným dialogem. Jejich sen a představy a mé znalosti a zkušenosti. Výsledek je výhra obou.

Je těžké žít se jako módní návrhářka na malém městě? Přece jen Strakonice nejsou úplně Mekkou módy...

bude jejich druhou kůží, v barvách, jež si vybraly, v materiálové kvalitě, jakou chtěly, a hlavně ve správných rozměrech a délkách. Zjišťují, že než mít v šatníku 6 sukní, které jim tak trochu nesedí, je lepší mít dvě, které prostě upotřebí na sto procent. Šetří jak čas, který by věnovaly chození a hledání po obchodech, tak i peníze, které jsou nuceny vydat za kousky, které jim vlastně nesedí. Navíc si mohou u nás nechat model kdykoli upravit i co se týče velikostí.

Naplňuje vás vaše práce? A užstává vám prostor i pro koníčky?

Použiji klišé, které na mne sedí

na tisíc procent – má práce je mi koníčkem! Víte, já designem žiji, miluji estetiku a obdivuji umění. Tím vším se obklopuji, inspiroji, s tím pracuji. Nemohu tedy jinak než se živit tím, co skrze mne prosakuje jak krev přes obvaz. Nádherný obrat, ani nevím, kde jsem ho četla, ale vystihuje mé bytí. A co se týká volného času, tak je to především rodina, kterou považuji za něco, proč tu člověk na světě je. Vychovat dobře děti, připravit je do života a předat jim identitu, poselství, které nám předali zase naši rodiče. Vztah k nám samým, k

naším příbuzným, k našemu městu, krajině, státu i celému světu. A když zbyde ještě trocha času, jdu ráda na dobrou kávu.

Co byste poradila někomu, kdo se touží stát fashion designerm? Je to o talentu nebo je

nutné obor vystudovat?

Asi to, co poradila Blanka Matragi mne, nestuduj to, dělej to, hledej to, žij tím. A to myslím platí pro všechny profese a činnosti, co člověk dělá. Opravdovost počínání. Milion neúspěchů a pak zase úspěchů, ale nedá vám to a vy pořád houževnatě jdete k jádru věci a pokoušíte se zlepšovat. Sama jsem vystudovala dvě střední školy a dvě vysoké, které s oborem moc nesouvisí. Ale stejně když jsem mohla, vyhledávala jsem si informace k tomu, co dělám nyní.

Jaký je váš vztah ke Strakonici? Máte zde svá oblíbená místa?

Rodné město je jen jedno! Miluji Strakonice a lidi, kteří tu jsou. Jsme takoví brblalové, ale ve skutečnosti jsme neskutečně srdeční a opravdoví. Však je to vidět i na sociálních sítích. Založila jsem nadační fond Srdce pro Strakonice, a když občas sleduji diskuze o různých tématech, jsou tam často propastné rozdíly v názorech. Ale jen co je potřeba se spojit pro dobrou a tu nejelementárnější věc, tak jde vše stranou a pomáhají modři, žlutí, červení, zkrátka všichni. A to je základ zdravé a kvalitní kultivované společnosti.

Má oblíbená místa jsou ta s poetikou a těch bohužel ve Strakonici nejen moc není, ale i ubývá. Ať vlivem některých nových projektů nebo zanedbáním oprav toho, co tu ještě máme. Ale věřím v obrat a snad se brzy začne dbát na navrácení malebnosti do veřejného prostoru, náhradou za šedý beton a kvadratickou neosobní architekturu.

Co vás čeká v nejbližší době?

Především mnoho nevěst, které musíme připravit na JEJICH den! Pak ještě pár přednášek a krásná práce pro nadační fond. Pak dovolená s rodinou a trochu prázdnin. Na konci léta chystáme s mou novou kolegynkou celorepublikový projekt, o kterém nechci zatím nic vyzrazovat. Ale vše budeme pečlivě komunikovat přes FB stránky i web. Nu a pak je tu další sezona plesů, kabátů, kostýmů...

Petro, přeji mnoho úspěchů, a hlavně spokojených zákazníků.

Veronika Poláková

Módní přehlídka v OC Maxim

Jsme rádi, když to u nás v OC Maxim žije. Proto zde minulý měsíc proběhl již druhý ročník módní přehlídky, která

návštěvníkům představila letní tipy z místních obchodů. Vidět jste mohli plavky z prodejny Body Line, boty a kabelky z obchodu

SecondHelp, krásné letní kousky z butiků TOP SECRET by RaL Style, obchodu Craaf a Garmen, či dětské softshellové oblečení Kanema. Počasí nám oproti loňskému roku přálo a sluníčko

svítlo. Přehlídkou prováděla sympatická moderátorka Nikol Šedinová a vše dokumentoval fotograf Václav Král. Za realizaci

módní show děkujeme Veronice Polákové z agentury Verona. Během doprovodného programu vystoupili Pavel Bízek a Pavla Lhotská z Lastradance Academy, dívčí taneční skupina JM Dance, taneční skupina Orient Dance a jejich dětská skupina Sunny Dance.

Níže se můžete podívat, jak módní přehlídka probíhala

a v srpnovém čísle se těšte na pokračování.

Věříme, že se Vám módní přehlídka líbila a těšíme se zase na příští rok! ☺

Obchod Kanema v OC Maxim!

KANEMA

Kanema je značka stylového dětského oblečení, které navrhuje a vyrábí Kateřina Němečková. Jedná se o širokou nabídku softshellových kalhot, bund a vest od jara až do zimy. Vhodné jak do školky, tak do lesa. Dále nabízí z kvalitních zahraničních materiálů módní bugy, čepice, nákrčníky a nově i šortky a balonové sukýnky pro malé princezny. Sukýnky či šortky

lze doplnit pohodlným sáčkem z měkké teplákoviny, které děti nikde netlačí.

Dosud má zde Kateřina Němečková pouze dílnu, ve které veškeré návrhy připravuje. Od srpna však bude mít i svůj vlastní

obchůdek. V OC Maxim můžete již vidět připravovaný prosklený prostor na rohu, kde od 1. srpna bude otevřen obchod s tímto dětským zbožím.

www.facebook.com/kanema
www.kanema.cz

55% SLEVA

NA BRÝLOVÉ

OBRUBY

Akce platí od 3.6. do 18.7.2019 nebo do vyprodání zásob. Nelze ji kombinovat s jinými slevami. Sleva je platná při nákupu kompletních brýlí s určenými skly HOYA a lze ji využít na vybrané a označené obruby. Více informací na prodejních Axis Optik.

www.axis-optik.cz

AXIS OPTIK

Strakonice, Bezděkovská 30
Horažďovice, Ševčíkova 38

Gabriela Chovítová: Myslím, že svět je nám zrcadlem

pokračování z titulní strany

s názvem Nebe,“ říká Gabriela Chovítová. Pro kolekci zvolila jiný podkladový materiál. Ta je malovaná převážně na sololitu a dřevu. Jejím poselstvím bylo předat lidem klid a nadhled. Téměř hned se vyprodala.

Výtvarnice se věnuje i ilustracím. Ty nejnámější mohou čtenáři nalézt ve sbírkách básní Milana Prince Archanděl a Gabriela a výběr z písňových textů Šedesát. Ilustrovala je tužkou. Méně známé jsou pak ilustrace k meditačním večerům a kreslené plakáty na alternativní akce z Moravy.

„Vystavovala jsem jen v České republice,“ říká skromně Gabriela

Chovítová. Lidé se s jejími obrazy mohli seznámit v Rožnově pod Radhoštěm, Valašským Meziříčím, Plzni, nebo také v Písku a okolí.

Dříve se zabývala i dřevorezby. Teď maluje obrazy na zakázku. Také

trochu novinaři. „Mám malou dceru, tak maluji po chvílích,“ prozrazuje ke své tvorbě Gabriela Chovítová.

Když maluje, poslouchá prostorovou hudbu. Při tvorbě tak zní Tom Day, Oleg Byonic a další. „Jsou to lidé, ke kterým

až po tvorbu symbolickou.

„Jsem spíše alternativního zaměření. Zajímá mne psychologie, meditace a alternativní léčba. Hraju doma na klavírní křídlo a celoročně plavu v rybníku. Jsem vnitřně takový průzkumník,“ říká o sobě Gabriela Chovítová. To vše se odráží v jejích neobyčejných obrazech. Zprvu trochu rezervovaná, poté velice přátelská a otevřená. Tak by se dala charakterizovat tvůrkyně. Svět vnímá s jeho neviditelnými přesahy. Všímá si symbolismu v běžném

životě. „Myslím, že svět je nám zrcadlem,“ říká umělkyně.

mám specifický vztah. Nevyhýbám se ani vážné hudbě. Zajímá mne působení zvuku na lidskou psychiku,“ vysvětluje Gabriela Chovítová.

Její obrazy jsou velice rozmanité. Má velký záběr od meditačních obrazů, přes klasické tematicky renesanční,

Původem je žena z Orlíku nad Vltavou. Poté, co vystudovala soukromou střední výtvarnou školu v Písku, odešla na Moravu do Beskyd. Tam žila přes deset let. Nyní zakotvila na Strakonicku.

Milan Princ

SPARKYS

Srdečně Vás zveme

SVĚT, KTERÝ VÁS BAVÍ

10. 8. 2019

SPARKYS DAY,

Létohrátky se zvířátky!

do Šiklova mlýna

Přijďte si užít den plný
zábavy, her a soutěží!

SLOVNÍ ZÁSoba - FIRMA

(firm)	(firm)	firma	Financial department	(fájnenšl ...)	finanční oddělení
company	(kampəni)	společnost	Purchase department	(pəʃeɪs ...)	oddělení nákupu
plant	(plənt)	společnost, závod	Sales department	(seɪls ...)	oddělení prodeje
			Technical department	(teknykl ...)	technické oddělení
Czech	(ček)	česká	Maintenance	(meɪntenəns)	údržba
foreign	(foryn)	cizí, zahraniční	Production	(prodakšn)	výroba
national	(nešeɪnl)	národní			
international	(internešeɪnl)	mezinárodní	director	(dájrekr)	ředitel
			manager	(menedžr)	manažer
order	(órdr)	objednat, objednávka	boss	(bos)	vedoucí, šéf
order	(órdr)	zakázka	secretary	(sekretəri)	sekretářka
offer	(ofr)	nabídnout, nabídka	assistant	(esistent)	asistentka
invoice	(invoɪs)	faktura	accountant	(əkauntənt)	účetní
contract	(kontrekt)	smlouva	purchaser	(pəʃeɪzr)	nákupčí
agreement	(əgrɪment)	smlouva, dohoda	worker	(wərkr)	dělník, pracovník
agree	(əgrɪ)	souhlasit	colleague	(kolíg)	kolega
disagree	(dysəgrɪ)	nesouhlasit	office	(ofis)	kancelář, úřad
confirm	(konfirm)	potvrdit			
confirmation	(konfirmenjejn)	potvrzení	refuse	(ryfjús)	odmítnout
approve	(əpruv)	schválit	maintain	(meɪntejn)	udržovat
approval	(əpruvl)	schválení	pay	(peɪ)	platit
sign	(sájn)	podepsat	payment	(peɪment)	platba
signature	(signyčr)	podpis	payment order	(peɪment órdr)	příkaz k úhradě
letter	(letr)	dopis	due	(djú)	splatné
benefit	(benefit)	příspěvek	due date	(djú dejt)	splatnost
support	(sapórt)	podpořit, podpora	deposit	(depozít)	záloha
grant	(grant)	dotace	down-payment	(daun peɪment)	záloha
reward	(rywórd)	odměna	advance payment	(ədvaɪns peɪment)	záloha
			obtain	(obtejn)	obdržet
Production hall	(prodakšn hól)	výrobní hala	receive	(rysív)	obdržet
Logistics	(lodžistyks)	logistika	get	(geɪt)	dostat (se)
Supply chain	(səpláj čejn)	logistika	give	(gív)	dát
			put	(put)	položit (něco někam)
position	(pozišn)	pozice	provide	(provájd)	poskytnout
employer	(implojr)	zaměstnavatel	provide a discount	(... ə dyskaunt)	poskytnout slevu
employee	(implojɪ)	zaměstnanec	meet	(mít)	potkat, setkat (se)
general manager	(dženerl menedžr)	ředitel	meeting	(mítynk)	schůzka, porada
department	(dypártment)	oddělení	appointment	(əpɔɪntment)	schůzka
HR department	(ejč ár ...)	personální oddělení			

Mgr. Martina Zajícová

Historie Strakonicka

Pod městskými hradbami u strážní branky stávala kdysi kaplička svatého Jana Nepomuckého, ke které se vztahoval i příběh němého chlapce pana Lapky, kterému se po přespání v ní vrátila řeč a o tom jsme již psali v souvislosti s ulicí Čelakovská. Kaplička chýtrala a tak došlo k jejímu zbourání a její kopii nechal postavit stavitel Čeněk Prokop v Rennerových sadech u Havlíčkovy ulice. Nyní si projdeme ulici ve směru k Rennerovým sadům po druhé, tedy pravé straně a to domem č. p. 222 patřící do Náměstí svobody. Tím domem je stará lékárna a majitelem byl Karel Baron a dědici. O domu jsme již podrobně

Dům č.p. 224, Na Stráži

psali v části věnované Velkému náměstí. Dnes si jen pár věcí doplníme. Bydleli zde: majitelka galanterie paní Františka Frieslová /1838, Střela/ s dcerou Marií /1878, Stříbrné Hory/, která matce v obchodu pomáhala, dále lékárník a majitel staré lékárny pan Jan Votava /1871, Chlumec nad Cidlinou/ žil zde s manželkou Olgou /1881/, synem Janem /1906/, asistentem lékárny Karlem Vešklou, laborantem lékárny Františkem Králem /1887, Protivín/, služkou u dětí Annou Královou /1897, Protivín/, služkou pro ostatní věci /vaření, úklid apod/ Kamilou Pechouškovou /1890, Osek/. Později byl majitelem

Dům č.p. 222

vdovec PhDr. Oldřich Macháček /1883, Dvůr Králové nad Labem/, žil zde se synem Oldřichem /1917/, praktikantem v lékárně Václavem Janotou /1901, Benešov u Prahy/, hospodíní Annou Šourkovou /1892/, služebnou Marií Černíkovou /1904, Hodějov/ a adjunktem lékárny Bedřichem Hořínkem /1891, Rokycany/. Ještě zde bydleli vrchní berní správce Jaroslav Šrejín /1881, Hluboká/ s manželkou Marií /1889/ a majitelka obchodu střížním zbožím Marie Foglarová /1861/. Čas zde bydlel i filmový herec, dentista a později i odbojář Edmond Trachta /1902,

Dům č.p. 222, záběr z bývalé Týršovy ulice

+ 1945 Terezín/. Začínal u filmu jako herec např. Pohorská vesnice, později jako dentista ve Strakonících. Za války se zapojil do odbojové skupiny Předvoj

a v lednu 1945 byl zatčen a na konci války 2. května 1945 popraven v koncentračním táboře Terezín. O E. Trachtovi jsem psal v částech o Velkém náměstí a Husovo ulici, ordinaci mívál na náměstí Svobody v čísle popisném 140. Nad domem jsou zahrady, na jejich konci stojí nový dům s č. p. 265 a v něm je nehtové studio, masáže, kosmetika Orchid salon

/1910/, dále zde bydleli: vdova, šička na konfekci výroby fezů Kateřina Kalivodová /1872, Jiřetice/ se synem Ladislavem /1913/, vdova a dělnice v továrně na výrobu fezů Marie Flíčková /1864, Soběšice/ se synem Františkem /1898/, dcerou Františkou /1900/, vnučkou Jaromírou Jůnovou /1907/, dále majitel svršařské dílny Jan Plánek /1881, Nové Strakonice/

Pohlednice Velkého náměstí s vjezdem do ulice Na Stráži, r. 1911

a v patře Cafe-Bar VESNA, a dále dům, kde je v části výměník Teplárny Strakonice a větší částí je AGOGE, AMA škola bojových umění, Akido, Taichi apod.

s manželkou Růžnou /1884, Nové Strakonice/ pracující v továrně na výrobu fezů, s dcerou Annou /1905/ a svršařským učněm Josefem Vojtěchem /1894, Březové Hory/ a ještě zde bydlela Anna Votru-

Dům č.p. 222, lékárna

My budeme pokračovat domem č. p. 223, jehož majitelem byl mistr řezník a uzenář s dílnou i krámem v domě Karel Lederer /1876/ s manželkou Annou /1883, Radějovice/ a dcerou Marií

bová /1880/ s dcerami Josefou /1897/, Eleonorou /1903/ a matkou Kateřinou Votrubovou /1852/. Příště budeme pokračovat domem č. p. 224.

Jan Malířský

Rest Nápoje

S.R.O.

velkoobchod s nápoji
maloobchod

→ směr Písek

certifikovaný
prodejce lihovin

mobil: 776 695 600
tel./fax: 383 380 345
Řepice 164, Strakonice

Památník Lidice - místo tragédie, místo naděje

Máme zde konečně dny, kdy je více než záhodno si udělat výlet s rodinou nebo kamarády. Nějaký nápad jde spojit i s něčím smysluplným. Co takhle vyrazit do Lidic u Kladna? Není obce, která by byla více spojená se zvěrstvy nacistů, jako jsou právě Lidice či Ležáky, které Památník Lidice také spravuje.

Je to již 77 let, co si připomínáme neblahou vzpomínkou na rok 1942. Dne 10. června 1942 zastřelili nacisté v Lidicích bez jakéhokoliv soudu 173 mužů na místě Horákova statku. Ženy a děti byly odvezeny do kladenského gymnázia, aby na to došlo po třech dnech k násilnému oddělení. Odtud pak nacisté odvezli lidické ženy do koncentračního tábora Ravensbrück. Děti, které nebyly vybrány k poněmčení nebo přesáhly jeden rok věku, skončily v polském Chelmnu, kde je nacisté s největší pravděpodobností hromadně zplinovali ve speciálně upravených autech. Obec Lidice byla srovnána se zemí tak, že po ní nezůstala jediná památka. Tento čin čiré brutality a zběsilé pomsty se nesmazatelně zapsal do smutné tváře dějin a pohnul celým světem.

Památník Lidice proto pořádá vzpomínkové akce na osud lidických obyvatel, kteří zemřeli proto, aby svět nikdy nemohl zapomenout na to, co je člověk schopen udělat člověku. Původní záměr nacistů vymazat obci z povrchu světa ale nevyšel.

Lidice byly obnoveny a řada náměstí, ulic, obcí nebo i žen na celém světě nese na jejich počest jméno Lidice.

Než si napíšeme něco ke konkrétním akcím, co probíhají každoročně v červnu, nebude od věci si připomenout osud lidí, kteří zažili nemyslitelné.

Desátý den v červnu roku 1942 se zapsal do dějin světa tím nejtemnějším způsobem. Již po půl noci byla obec Lidice obklíčena a obyvatelé byli vyváděni ze svých domovů - muži starší 15 let do Horákova statku, ženy s dětmi do budovy školy a poté do tělocvičny

kladenského gymnázia. Ráno přijel K. H. Frank osobně, aby dohlídl na likvidaci obce. Popravčí četa byla připravena před sedmou hodinou ranní. Dvě rány mířily do prsou, třetí do hlavy. Bez rozsudku, bez vysvětlení. Zrůdné divadlo trvalo až do odpoledních hodin, kdy na zemi zůstalo ležet 173 mužů.

Ve čtvrtek 11. června přivezl

velitel terezínského ghetta Seidl a velitel terezínské Malé pevnosti Jöckel do Lidic skupinu třiceti vězňů, aby pro lidické muže vykopala hrob v rozmezí 9 x 12 metrů. Do 10 hodin večer měli vězni vykopat hloubku čtyř metrů,

zvládli však pouze jeden. Mrtvým lidickým mužům byly odcizeny veškeré cennosti. Po 36 hodinách se zakrvácení vězni vrátili zpět do Terezína. Ženy s dětmi zažívaly hroznou chvíli strachu v kladenském gymnáziu.

Dne 12. června vrcholilo věznění žen a dětí v tělocvičně kladenského gymnázia. Zde prožily tři dny na holé zemi, posypané trochou slámy. Nic dobrého nevěstila přítomnost několika gestapáků, kteří v jedné ze tříd pořizovali přesný popis dětí, zjišťovali barvu očí a vlasů a přeměřovali tvar jejich hlaviček.

Prozatím zde byl vybrán pouhý nepatrný zlomek dětí pro proces „poněmčení“. V tomto dnu došlo k nejhoršímu, co si může matka představit. Děti byly odtrženy z náručí svých matek a násilně odebrány. Nikdo nevěděl, co

přijde. Po válce se nakonec vrátilo jen 17 dětí z celkových 105.

V sobotu 13. června skončil transport 88 lidických dětí v Lodži, komplexu bývalé textilní továrny. Jejich příjezd předznamenal telegram Böhmeho z pražského úřadu končící slovy: „děti s sebou vezou jen to, co mají na sobě. Nějaká zvláštní péče není žádoucí.“ Děti plakaly hlady, spaly na holé zemi bez jakékoliv hygieny, což se projevilo na jejich zdraví. Lékařská péče jim nesměla být poskytnuta.

Tomu předcházela ve tři hodiny ráno další výjezd terezínských vězňů do Lidic, aby provedli poslední likvidační práce v okolí hrobu. Byli nuceni spálit zakrvácené matrace, uložit do hrobu oblečení od krve a srovnat terén v jeho okolí se zemí.

V neděli 14. června 1942 zastavil transport 184 lidických žen v největším nacistickém koncentračním táboře pro ženy, Ravensbrücku. Vyčerpané ženy očekávalo několik desítek ozbrojených dozorkyň se psy. Lidické ženy se ihned začaly

shánět po svých dětech. Marně. Jejich strach se ještě zintenzivnil přibližně za měsíc, 13. července. To totiž přijely další lidické ženy, které již mohly tušit, že to s jejich dětmi nemusí dopadnout dobře. Těchto sedm žen totiž mohlo údajně zůstat se svými dětmi, které ještě nedosáhly jednoho roku. Nicméně sliby gestapáků se ukázaly jako liché. Gestapo jim děti odebralo ihned druhý den a odvezlo lidické ženy do Malé pevnosti v Terezíně.

Červnové události

Památník Lidice pořádal dne 14. 6. 2019 na nádvoří lidického muzea děkovný koncert „Pro Lidice“, jehož cílem bylo upozornit širokou veřejnost, že vzpomínka na tragédii v Lidicích je stále živá. Účelem bylo současně projevit úctu těm, kteří lidickou tragédii

přežili a jsou stále mezi námi a poděkovat jim za spolupráci na udržování památky na obec Lidice a její obyvatele.

Den nato se konala zřejmě nejvýznamnější akce roku, a sice 77. ročník Pietní vzpomínky vyhlazení Lidic, na které přednesl hlavní projev předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Radek Vondráček. Celá

událost byla živě monitorována Českou televizí.

Ve dvou červnových dnech jdoucích téměř po sobě, konkrétně 21. 6. a 23. 6., se konaly v Památníku Ležáky dvě význačné události roku 2019. V prvním zmiňovaném pátečním dnu se uskutečnil 9. ročník branného závodu Memoriál Karla Kněze, významného člena ležácké odbojové skupiny „Čenda“. Současně byl pro účastníky závodu,

ale i širokou veřejnost připraven doprovodný program, např. práce policejních psovodů, seskok parašutistů, průlet nadzvukového letounu Grippen a další.

Dne 23. 6. pak proběhla Pietní vzpomínka k 77. výročí vyhlazení

osady Ležáky. Je to již 77 let, co dne 24. 6. 1942 byla osada Ležáky vyhlazena nacisty. Tato krutá pomsta měla za následek smrt 51 obyvatel z Ležáků. Hned v tento osudný den bylo na pardubickém popravišti zastřeleno 33 obyvatel. Další popravy pokračovaly 25. 6. a 2. 7. O život přišlo dalších pět ležáckých obyvatel a více než 40 členů pardubické odbojové organizace. 11 dětí z Ležáků našlo smrt v plynových vozech ve vyhlazovacím táboře Chelmno.

Nesmíme zapomenout. Památník Lidice proto v rámci vstupu nabízí prohlídku stálé expozice A nevinní byli vinní situovanou v muzeu, Lidickou sbírku výtvarného umění v Lidické galerii či expozici Stavíme nové Lidice v rodinném domku č. p. 116. Projít se můžete po pietním území s hromadným hrobem zastřelených mužů či slavným sousoším lidických dětí. Radost vám udělá růžový sad, využívaný například na svatby. Památník Lidice také nabízí vzdělávací programy pro školy.

Roman Škoda

zdroje fotografií: www.lidice-memorial.cz
www.obec-lidice.cz

Specifický národ ve specifickém světě

Židé. Žádná jiná etnická skupina si nevytrpěla napříč historií větší perzekuce, nenávist a zlobu. Tento

původně semitský národ z oblasti Blízkého východu vždy vynikal svým umem nejen přežívat, ale

když se vyskytoval ve svobodném prostředí, tak i skutečně žít. Lidé s hebrejskou krví byli vždy vynikající

obchodníci, kteří z obecného hlediska trpěli enormní závistí ze strany dalších etnických skupin. Ne vždy si však dokázali lidsky porozumět s dalšími etniky, což vyvolávalo mnoho sporů nejrůznějšího charakteru, jež vyvrcholily holocaustem. Problémy však trvají dodnes. Židovská aura se zdá být snad zakletá. Ne nadarmo se podle židovské tradice říká, že jsou Židé bohem předurčený národ k lásce, leč také k utrpení. 16. června jsme si připomněli Evropský den židovské kultury, která zanechala ve světě nesmazatelnou stopu.

Již původní Izraelité se přestěhovali do Egypta, kde se značně rozrostli, aby byli vyhnáni zpět do Kanaánu, území Předního východu. Podle Tóry, hebrejské bible, se z jednotlivých kmenů

vyvinula monarchie. Na přelomu stála osoba Saula, který byl sice pomazán na krále, ale jeho činnost připomínala spíše soudce. Prvním skutečným králem byl David, po něm pak jeho syn Šalamoun.

Historie Židů, potažmo judaismu je však velice bohatá. Věnujme se prozatím spíše Židům, kteří se usadili v „naší“ Evropě. Starý kontinent Židé trvale osídlili zhruba před více než 2000 lety. Tehdy v roce 63 před Kristem se dostala provincie Judea pod římskou správu. Po zničení Jeruzaléma roku 70 žilo v Římě asi čtyři miliony Židů. Kvůli povinnému přijetí křesťanství za jediné náboženství se stal judaismus zdrojem represí. Situace se zhoršila na počátku 5. století, kdy byli Židé postupně vykazováni z veřejného života. Represe okolo 7. století byly tak značné, že národ neustále

omezení. V některých zemích probíhaly procesy s Židy až do konce 18. století – zejména ve Španělsku. Nebylo nezvyklé, že

pokusy o židovské osídlení Palestiny vyvolaly zejména pogromy v Rusku a agresivní antisemitismus v západní Evropě, jehož vrcholem byla známá Dreyfusova aféra ve Francii. Značný dopad měla také první světová válka, ve které zahynulo přes 140 000 Židů.

Antisemitismus v Evropě však probíhal i nadále a jeho intenzita akcelerovala. Největší pohromu v historii Židů v Evropě přinesl nacistický režim. Během holocaustu přišlo o život 6 milionů

celého světa.

Židovských chrámů, synagog, bylo v minulosti v České, potažmo Československé republice požehnaně. Velká část však nepřežila následky druhé světové války a byla zbourána. V Evropě se vyplatí vidět synagogu v Budapešti, jež je svými rozměry čtvrtou největší na světě. Největší v České republice a současně druhou největší synagogou v Evropě je Velká synagoga v Plzni. Za zmínku stojí také Staronová synagoga v Praze, jedna z nejstarších v Evropě využívající se stále k náboženským účelům.

V současnosti jsou Židé v Evropě zastoupeni pouze se dvěma procenty celkové populace. I tak tato menšina stále v určitých zemích není brána úplně s respektem a solidaritou. Kupříkladu ve Francii jsou silné antisemitské tendence, kvůli čemuž se nespočet Židů v minulosti raději přestěhovalo. Pokud nás nemá poučit historie, co tedy? Jak řekl jeden Žid jménem Albert Einstein: „Mír nemůže být držen násilím, může jej být dosaženo pouze porozuměním.“

Mezi další slavné osobnosti židovského původu řadíme například velikány jako Sigmunda

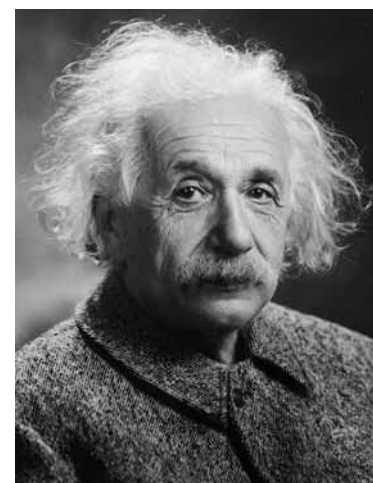
www.osobnosti.cz

www.menetekel.cz

www.time.com

migroval, a to například do Itálie, Maďarska či Polska. Reformační hnutí v 16. století poskytlo naději na zlepšení situace, ovšem později protestantští panovníci pod vlivem Luthera začali Židy vyhánět a zavádět nejrůznější

Židé žili v ghettech.

Stále rozrůstající se antisemitismus v 19. století byl jedním z prvotních impulsů pro vznik sionismu – kulturní a politické hnutí usilující po návratu do zaslíbené země. Systematické

Židů, což představovalo více než jednu třetinu celosvětového židovského obyvatelstva. Tři roky po konci druhé světové války došlo 14. května 1948 ke vzniku samostatného židovského státu, Izraele, který se stal cílem mnoha přeživších holocaustu a Židů z

Freuda, Marca Chagalla, Natalii Portman, Miloše Formana nebo bratry Čapky.

Zpracoval Roman Škoda
zdroje fotografií: www.ceskatelevize.cz,
www.tyden.cz
www.wikipedia.cz

OC Maxim nabízí k pronájmu restauraci o ploše 197 m² se střešní venkovní terasou na lukrativním místě.

Zavedená restaurace se nachází v prvním patře OC Maxim, je přístupná přímo z ulice po schodech nebo

z vnitřní části budovy výtahem. Ten slouží i k zásobování a je přístupný také z nákladové rampy. Prostory restaurace

terasu. Kuchyně, ke které přiléhají 3 sklady a místnost pro personál, je vybavená sprchovým koutem. Restaurace prošla v první polovině roku 2017 renovací, obdržela novou rekuperační jednotku, která slouží jako klimatizace, vytápění a v kuchyni odvodu par. Celý objekt obchodního centra je zrekonstruován včetně zateplení, nachází se na nejfrekventovanějším místě ve Strakonici. V blízkosti jsou 2 velká parkoviště. V současné době restaurace ukončila provoz, volná je od července 2019.

Doporučujeme prohlídku – kontakt:
Eva Michailidisová 724 360 086

jsou rozděleny na několik částí, a to hlavní restaurační místnost s barem, stavebně oddělený saloněk a střešní

[maxim]

KULTURNÍ PŘEHLED ČERVENEC

Divadelní představení: Velká zebra aneb Jak že se to jmenujete?

2. 7. od 20:00

Místo konání: Hrad – 2. nádvoří

Vstupné: 490 Kč

Délka představení: 120 minut

Překlad: Jaromír Janeček, Režie:

Petr Palouš, Scéna: Martin Černý,

Kostýmy: Erika Čičmanová Hrají:

Christian - Ondřej Vetchý, Sidonie

Kaira - K. Hrachovcová, Maurice

- Jaromír Dulava, Sabine - Dana

Černá, Gisele - Martina Hudeč-

ková, Plisson: Zdeněk Vencel / Jiří

Štrébl

Jazzový (pod)večer na hradě

13. 7. od 17:00

17:00 hod. DIXIE OLD BOYS

19:00 hod. Jiří Maršíček TRIO

20:30 hod. Adriano Trindade (BRA)

22:00 hod. Peter Lipa band

Místo konání: Hrad – 2. nádvoří

Vstupné: 220 Kč

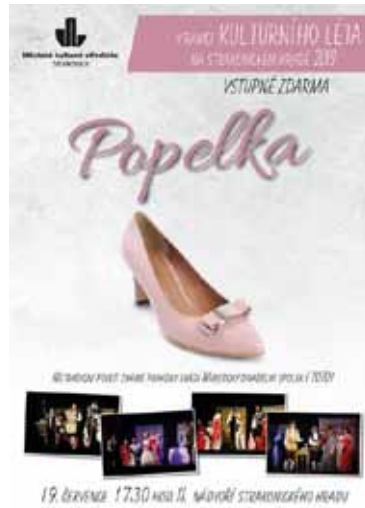
Mirotický divadelní spolek I TOTO - POPELKA

19. 7. od 17:30

Místo konání: Hrad – 2. nádvoří

Vstupné: zdarma

Mirotický divadelní spolek I TOTO

uvádí divadelní představení Miroslov Čoupek - POPELKA Režie: Leontina Ježková

Koncert - Malá muzika Nauše Pepika

28. 7. od 18:00

Místo konání: Hrad – 2. nádvoří

Vstupné: zdarma

Program LASTRADANCE ACADEMY v červenci 2019

každou středu 16:30 - 17:30 lady

latina (bachata); pizzerie Hai

každou středu 19:30 - 20:30 kurz brazilského zouku; pizzerie Hai

11. 7. čtvrtek - Tančírna Pod Stolem

19:00 - 21:00; Pod Stolem

12. 7. pátek - Latino párty 20:00;

pizzerie Hai, vstupné dobrovolné

14. 7. neděle /28. 7. neděle Latino

workshop 15:00 - 17:00; DDM

malý sál

18. 7. - 21. 7. Letní škola argentin-

ského tanga (registrace lastradanceacademy@gmail.com)

20. 7. sobota - SUMMER milonga

(tančírna argentinského tanga)

21:00, Pod Stolem

25. 7. čtvrtek - Tančírna Pod Stolem

19:00 - 21:00; Pod Stolem

27. 7. sobota - milonga AFTERPARTY

(tančírna argentinského tanga)

20:00; Pod Stolem

meks-st.cz

DIVADLO
OSTATNÍ AKCE
VÝSTAVY
KONCERTY
PŘEDNÁŠKA

KADEŘNICTVÍ
HAIR DREAM - KATEŘINA SABOVÁ

Toužíte po krásných vlasech, dokonalém účesu, nebo po perfektní barvě, která dlouho vydrží? Jste časově vytížená nebo nestiháte? Nevadí, mé jméno je Katka a ráda vás i vaše milované ostříhám u vás doma.

OBJEDNÁVKY
TEL.: +420 728 125 758
E-mail: hair-dream@seznam.cz
Facebook: HAIR DREAM - KATEŘINA SABOVÁ

Nabízím veškeré kadernické služby.

Můžete mě navštívit také v kadernictví HAIR DREAM Strakonice, ulice Bezděkovská 72.

Přijďte se nechat hýčkat
Salon BELLIS
Bezděkovská 30 (OC Maxim patro č. 3) ■ tel.: 737 554 819

- Kosmetické ošetření pleti ultrazvukovou špachtlí**
- Depilace cukrovou pastou**
- Facelift pomocí EMS a iontoforézy**
- Mikromasáž očního okolí**
- Masáž obličeje a dekolty Lágovými kameny**

Jistě jste si již všimli, že se rubrika vaření pozměnila. Nově zde můžete čerpat inspiraci z receptů, které pro Vás připravil Zájezdní hostinec u Jiskrů.

KUŘECÍ MASO PEČENÉ V PERNÍKOVO-SKOŘICOVÉ KRUSTĚ, SERVÍROVÁNO NA MARMELÁDĚ Z POMERANČŮ ZÁZVORU A JAHOD

SUROVINY PRO 4 OSOBY

CIBULI 50G
ZÁZVOR 20G
POMERANČ 150G
TUK 50G
KUŘECÍ PRSO 140G
PERNÍK 100G
MÁSLO 60G
ŠALVĚJ - ŠPETKA
CUKR 50G
JAHODY 300G
SŮL
PEPŘ

Neobvyklou kombinací masa s perníkem a zázvoru s ovocem může začít letní jahodové menu. Uděláme-li více marmelády, lze použít i k jiným masům třeba ke specialitkám letního grilování. Budete překvapeni novou chutí tradičních jídel.

Příprava: Kuřecí maso mírně osolíme, opepříme a potřeme olejem. Maso přendáme na rozpálenou pánev a dokola opečeme. Není nutné zcela propékat maso, spíše jenom tak, aby se maso „zatáhlo“ a dále nepouštělo moc šťávy. Tvrdý perník nastrouháme, smícháme s máslem, bylinkou a špetičkou soli. Propracujeme. Perníkovou směs, kterou nanese na kuřecí opečené maso. Přendáme na plech nebo čistou pánev a pečeme

ještě dále v troubě 10 minut při teplotě 140°C. Hotové maso necháme vychladnout. Před servírováním odkrajujeme velmi ostrým nožem malé předkrmové porce požadované velikosti. Cibuli na marmeládu očistíme a nakrájíme najemno. Zázvor dobře škrabkou nebo malým nožičkem očistíme a pomeranč oloupeme. Zázvor i pomeranč nakrájíme také najemno. Na malém množství tuku necháme zesklivatět cibulku. Přidáme zázvor, pomeranč a lžici cukru. Mícháme na teple a ponecháme asi 5 minut povařit, ke konci přidáme omyté a pokrájené jahody. Před ukončením lehce osolíme a špetičkou pepře dochutíme.

DOMÁCÍ REBARBOROVÝ KOLÁČ S MÁSLOVOU DROBENKOU A TVAROHOVO VANILKOVOU PĚNOU

SUROVINY PRO 6 OSOB

MÁSLO 200G
CUKR KRYSTAL 150G
HRUBÁ MOUKA 250G
REBARBORA ČERSTVÁ 400G
MLÉKO POLOTUČNÉ 1,5 DL
VEJCE 2 KS.
PRÁŠEK DO PEČIVA 1KS.
TVAROH MĚKKÝ 150G
HUSTÁ SMETANA 150G
VANILKOVÝ CUKR 1KS.
CITRÓNOVÁ KŮRA – TROCHU NA VŮNI
LIKÉR 0,5 DL

Jestli doopravdy hlavní surovina této sladkosti pochází od pojmenování bojovných rhee barbarou, tak je to jediné, proč je vítat na jejich dobívacích výpravách po světě. Zanechali nám tu po sobě zeleninu, která se nejčastěji používá jako ovoce.

Příprava: Máslo připravené pro práci si nakrájíme na malé kostičky a dáme jej nazpátek do lednice. Po chvíli kostičky másla smícháme s cukrem a s hrubou moukou. Suroviny promneme mezi

prsty a pak drobenku dáme opět do chladu. Rebarboru si omyjeme, oškrábeme a nakrájíme na menší kostky – klínky. V hrnku na teple zahříváme mléko s máslem a polovinou cukru. Mléko nevaříme, pouze mírně zahřejeme. Do zahřátého mléka zašleháme postupně obě vejce. Do kotlíku prosejeme hrubou mouku s práškem do pečiva a polovinou cukru. Do mouky za pomalého, ale stálého míchání přiléváme mléko. Vypracujeme hladké nelepivé těsto. Těsto zabalíme potravinářskou fólií a necháme hodinu odpočinout. Pak těsto vylijeme do vymaštěné

a cukrem vysypané formy. Trochu rebarbory si oddělíme na dekoraci talíře. Zbytek rebarbory naskládáme na vylité těsto a vše vydatně posypeme máslovou drobenkou. Pečeme celkem pomalu při teplotě 160°C asi 45 minut. Samozřejmě doba pečení je závislá na množství těsta nebo rebarbory a také na velikosti formy. Tvaroh na omáčku vyšleháme s hustou smetanou, vanilkovým cukrem, trochou nastrohané citrónové kůry a trochou mandlového likéru. Oddělenou rebarboru trochu podusíme na másle s cukrem. Dusíme pouze tak dlouho, aby zelenina změkla, ale pořád zůstala její trochu pevná konzistence.

KOPŘIVOVÁ POLÉVKA CHARAKTERISTICKÉ CHUTI SE SMAŽENÝMI NUDLEMI A NOKY OVČÍHO SÝRU S ČESNEKEM

SUROVINY PRO 4 OSOBY

ČERSTVÝ KOPŘIVY 500 G	TEK)
PETRŽELOVÁ NAŤ 100G	VEJCE CELÁ 2 KS
OLIVOVÝ OLEJ 50 G	OVČÍ SÝR 200 G
ZELENINOVÝ VÝVAR 1 L	ŠALOTKA 1KS
SŮL - LŽIČKA	ČESNEK 2 STROUŽKY
CIBULE 1 KS (VELKÁ)	STROUHANKA 40 G (6LŽIC)
HLADKÁ MOUKA - VRCHOVATÁ LŽIČE	BÍLÝ PEPŘ - ŠPETKA
BÍLÉ VÍNO 1 DL	KUKURČIČNÝ ŠKROB - 1 LŽIČE
SLADKÁ SMETANA 50 ML	MLÉKO 1 DL
VEJCE 2 KS (POUZE ŽLOUTKY)	HRUBÁ MOUKA - 70 G
	OLEJ NA SMAŽENÍ

Stejnou silou jakou se kopřiva brání při trhání, tak také prokazuje své vynikající schopnosti. Pročistí tělo všech z nás, co jsme zasytzeni sladkostmi, bílým pečivem, alkoholem a množstvím tuků, a tím odstraní jedy zimou nashromážděné. Kopřiva nejenom chutná, ale dokáže dodat i krásný mladistvý vzhled.

Příprava: Pokud je ovčí sýr tvarohový, tak vyšleháme. Pokud máme pevný sýr, tak jemně nastroháme. Připravený sýr vyšleháme s dvěma žloutky. Šalotku a česnek očistíme a velice jemně nasekáme a smícháme se sýrovou směsí. Přidáme sůl, bílý pepř, postupně i strouhanku a škrob. Z takto připraveného těsta vykrajujeme pomocí dvou malých mokřých lžiček nočky. Noky uvaříme odděleně v zeleninovém bujónu. Vaříme jenom chvíli, poté teplotu snížíme na další 3 min. Kopřivy na polévku očistíme, propláchneme a obereme pouze listy od tvrdých stonků. Povaříme 10 minut v zeleninovém vývaru. Přidáme petrželovou nať a ještě chvíli vaříme. Cibuli nakrájíme nadrobno a na olivovém oleji necháme zesklivatět. Základ zasypeme moukou. Chvilí mouku opékáme. Do takto připravené jíšky přilijeme vývar s kopřivami, víno a dalších 5 min. provaříme. Vše pomocí ponorného mixéru rozmixujeme do hladké konzistence. Žloutky smícháme se smetanou a s trochou teplé polévky. Směs vyšleháme a tímto i zahustíme polévku. Dále už polévku nevaříme. Nakonec ochutíme bílým pepřem. Smažené nudle uděláme z vajíčka, které vyšleháme, přidáme mouku, mléko a sůl.

Mícháme, než docílíme řidšího hladkého těsta. Rozpálíme si pánvičku, na které usmažíme slabé palačinky. Vychladlé palačinky srolujeme a překrájíme na podlouhlé nudle. Nudle ještě jednou usmažíme do zlatavé barvy v oleji. Hotové necháme oschnout na papírovém „píjaku“- ubrousku.

19. a 20. července se v Zájezdním hostinci U Jiskrů připravuje neobyčejné menu, kde hlavní surovinou je konopí v mnoha podobách. Na talíři, ve sklenici i jako kosmetika, můžete vyzkoušet naše „vysmáté menu“.

Nacházíme se ve vesnici Kbelnice zhruba 5 minut od Strakonic na hlavním tahu směr Písek nebo Praha.

Otevírací doba:

PONDĚLÍ: ZAVŘENO

ÚT - ST: 11:00 - 14:00

ČT - SO: 11:00 - 21:00

NE: 11:00 - 17:00

web: www.ujiskru.cz

Netradiční sport s indiánskými kořeny

Červencové sportovní okénko si posvítí na aktivitu, o které, troufám si tvrdit, mnozí buď neslyšeli vůbec, nebo o ní mají pouze okrajové povědomí. Není se čemu divit – s tímto chytlavým a místy dosti tvrdým sportem se v naší kotlině běžně nesetkáte, ovšem na atraktivitě mu tato skutečnost sotva ubírá.

Historicky vzato lakros vznikl pravděpodobně v Severní Americe v oblasti Velkých jezer již před několika stoletími. Tento sport byl založen indiánským kmenem Irokézů, kteří ho nazývali „tewaarathon“. Algonkinští indiáni mu říkali „bagattaway“, což v překladu znamená „malý bratr války“. Lakros sloužil indiánům jako alternativa k válce při řešení sporů, ale i k udržení kondice. Označení lacrosse vymysleli až francouzští misionáři. Tento název má původ ve francouzském „la crosse“ („biskupská berla“), neboť původní indiánská

lakrosová hůl svým zahnutím připomínala misionářům berlu biskupa.

Postupem času se vyvinuly další verze hry. Američané odvodili ver-

zi fieldlakros, Kanadáné vymysleli boxlakros. V Česku se také hraje verze český lakros, který má svá specifika. Na první pohled se odlišuje tím, že se hraje jednoruč. Pak je tu poslední verze, která je nejmladší – interkros.

Jednotlivé verze her se od sebe liší velikostí hřiště, počtu hráčů a způsobem, jakým je možné zneškodnit soupeře. Například interkros je naprosto bezkontaktní sport, soupeře se nesmíte ani dotknout. Naopak boxlakros je tvrdý,

Hra začíná vhažováním (face-off) - 2 hráči na středu bojují o míč a pomoci jim mohou jen 4 další středopolaři. Až někdo míč získá, do hry se zapojují i ostatní hráči. Face-off se provádí i po vstřelení gólu. Fieldlakros je především taktická hra, není tak kontaktní jako boxlakros. Útočící hráči se většinou snaží přehrát obranu soupeře pomocí předem nacvičených signálů, rychlých a přesných nahrávek, čímž obvykle donutí obránce soupeře chybovat a těžší pak z této chyby. Brání se

kontaktní sport - soupeře lze atakovat holí do jeho hole nebo krosčekovat. Podrobněji se podíváme na rozšířený fieldlakros.

Ten hrají týmy s devíti hráči v poli a brankářem. Hraje se na čtvrtiny, nejčastěji na 20 minut hrubého času. Hřiště svou velikostí odpovídá fotbalovému hřišti, povrch může být jak tráva přírodní, tak i umělá. Hřiště je rozděleno na útočnou a obrannou polovinu, přičemž na útočné musí být vždy minimálně tři hráči a na obranné 4 hráči (brankář + 3 nebo 4 bez brankáře). Hráči jsou vybaveni chrániči - povinná výbava je helma a rukavice, zbytek dle vlastního uvážení (obvykle se používají chrániče loktů, ledvin a suspensoru). Na nohy chrániče nejsou.

predevším zónově, uprostřed zóny je pak osobní obrana s dlouhou holí. Obránci získávají míč vyseknutím z hole soupeře, sražením protihráče s míčem k zemi nebo vybojováním po chybě (např. špatná přihrávka) útočících hráčů.

V České republice vznikl další typ lakrosu, kterému se příznačně přezdívá „český lakros“. Hraje se v pěti hráčích v poli a jedním brankářem, na dvě poloviny po 25 minutách. Branky jsou od sebe vzdáleny 50 m a mají rozměr 183 x 183 cm. Uprostřed vzdálenosti mezi brankami je středová čára dlouhá 30 m opatřená praporky, mezi kterými se vždy musí probíhat. Hřiště nemá autové čáry. Od ostatních lakrosů se liší tím, že lakrosová hůl (lakroska) se drží jen

v jedné ruce a je kratší. Lakroska měří 60-100 cm, „hlava“ může činit max. 1/3 hole a šíře hlavy je 13-20 cm.

Poprvé se v ČSR hrál již v roce 1936 mezi tehdejšími československými woodcraftery. Lakrosky se tehdy tradičně vyráběly z lískového či vrbového proutí a vyplétaly se provázkem (dnes již jsou ovšem duralové). Až teprve v roce 1978 založily skautské a trampské týmy pravidelnou ligo-ovou soutěž lakrosu a o rok později bylo založeno SALH - Sdružení amatérských lakrosových hráčů. Jako samostatná sportovní organizace bylo SALH zaregistrováno až v roce 1990. V současné době existují 2 pražské mužské ligy, 1 pražská ženská & žákovská liga a 2 moravské ligy (druhá je často smíšená). V červnu se navíc hraje Mistrovství ČR, kam postupuje 8 nejlepších mužských týmů (6

pražských, 2 moravské) a 4 nejlepší ženské týmy.

Tento typ lakrosu se v ČR stále hraje i mimo ligo-ovou soutěž, v turistických, skautských a indiánských oddílech. Náklady na základní výbavu jsou poměrně nízké.

Lakros, ač se jedná o fyzicky náročný a kontaktní sport, není doménou pouze mužů. O tom nás přesvědčí Hanka Dvořáčková, která se tomuto netradičnímu sportu od dětství věnuje.

Co je potřeba k tomu, aby byl člověk dobrý v lakrosu?

Lakros je náročná hra jak po fyzické tak po psychické stránce. Hráčka musí mít výbornou fyziku, aby zápas zvládla, a stejně důležitá je v této hře i hlava. Musíte se naučit přemýšlet a reagovat na herní situace vzniklé na hřišti, předvídat hru a dopředu odhadnout záměr soupeře, tak abyste

byli vždy krok před ním. V tomto ohledu je stále co se učit.

Kolikrát týdně trénujete?

Trénujeme několikrát týdně na hřišti, ale máme také různá soustředění. V zimě hlavně běháme a posilujeme a tréninky máme třikrát týdně. Na jaře už nám začíná pořádná příprava s lakroskou rovněž třikrát týdně. Samozřejmě se počítá s tím, že každá hráčka trénuje i sama ve svém volném čase.

Je rozdíl mezi mužským a

ženským lakrossem?

Pro mužský lakros platí, že je to více kontaktní hra než ženský lakros, což se ostatně projevuje i na výstroji hráčů – muži mají lakrosky s hlubokým výpletem a velké množství chráničů, včetně helmy a rukavic tak, aby nedocházelo ke zranění. Holky mají pouze chrániče zubů a očí, a lakroska

má téměř plochý výplet, aby se z ní dal míček snáze vyseknout. Jak mužský tak i ženský lakros se hraje s velice tvrdým kaučukovým míčkem, takže už z tohoto důvodu jsou chrániče nezbytné.

Je možné se lakrossem v ČR živit?

Bohužel ne. Na profesionální úrovni hraje lakros například Amerika nebo Kanada, takže pokud se chce někdo lakrossem živit, pak je jediná možnost, vycestovat do zahraničí.

Co kromě lakrosu děláte?

Když zrovna nemám na hřišti, v posilovně nebo se neučím, nejraději si přečtu nějakou knihu, hraji také na klavír. Do budoucna plánuji studovat, vycestovat za lakrossem do zahraničí, kde bych ráda uspěla, ale také bych ráda pomáhala těm, kteří to potřebují. Uvidíme, jestli mě má ambiciózní a soutěživá povaha někam dostane.

Štěpán Pelán

Zdroj: www.lacrosse.cz

NOVÁ VANA DO STARÉ ŽIVOTNOSTI, 30 LET
BEZ BOURÁNÍ, BEZ NÁSTRÍKU
MONTÁŽ 2 HODINY
ZÁRUKA 5 LET, ZÁSTĚNY, SANITA
Tel.: 728 153 812
WWW.RENOVO-CZ.EU

PODLAHOVÉ KRYTINY

KOBERCE, LINA, VINYL, PLOVOUCÍ PODLAHY, PARKETY,
 PODLAHOVÉ KRYTINY, UMĚLÝ TRÁVNÍ KOBEREC VE TŘECH BARVÁCH

NÁŠ SORTIMENT:

dřevěné lišty, latě, hranoly, hranolky, ochranné rohy a prahy

STŘEDISKO POKLÁDKY - tel.: 606 302 156

BNK a.s. Volyňská 189, Strakonice, tel.: 383 328 493

otevírací doba:
 po - pá: 8 - 18 • so: 8 - 12

www.bnk-as.cz

www.volkswagen.cz/t-cross

Volkswagen T-Cross.

Pro všechno, čím jste.

Volkswagen T-Cross je pro každého, kdo potřebuje víc, než jedno auto. Nabízí kompaktní design, dynamické jízdní vlastnosti a k tomu flexibilní vnitřní prostor. Díky posuvné zadní řadě sedadel a sklopnému sedadlu spolujezdce zvládnete naložit vše, co potřebujete k práci i na své koníčky.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu T-Cross: 4,9–5,1 l/100 km, 111–115 g/km.
Vyobrazený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy.

Volkswagen

Autorizovaný prodejce Volkswagen Auto Strakonice, spol. s r.o.

Písecká 513, 368 01 Strakonice, tel.: 383 311 828, fax: 383 311 828, e-mail: info@auto-strakonice.cz, www.auto-strakonice.cz